

[Lysholm Christensen]

Vi har derimod stor tiltro til det allerede igangværende arbejde, det uformelle samarbejde i EF, og kulturministerens indlæg var jo et glimrende billede på, at der foregår en masse allerede. Vi har vældig stor tiltro til, at det kører på fornuftig måde i de forskellige fora, hvor det sker. Vi har derimod ikke særlig tiltro til, at det kulturelle kan styres igennem et organ opbygget sådan, som det her er skitseret.

Vi glæder os derimod i disse dage over at se, hvordan de uformelle kontakter bliver knyttet. Man rejser over grænserne, knytter personlige kontakter, kunstnersammenslutninger udveksler ideer og tanker, og idrætsfolk mødes og dyster. Det er uhyre positivt.

Men situationen i Østeuropa er jo ikke særlig stabil, og man kunne spørge – hvis vi skulle til at opbygge et sådant nyt apparat – hvem det egentlig er, vi skal samarbejde med i disse lande. Vi ved dårlig nok, hvem der har magten. Vi skal vel se lidt længere frem og afvente demokratiske valg, før vi egentlig ved, hvem det er, vi skal snakke med på regeringsplan, hvem det er, vi skal samarbejde med.

Lad os se tiden an og glæde os over, at kulturen allerede spontant og folkeligt overskrider grænser i disse uger. Det glæder vi os meget over, men vi må afvise SF's model.

Holger K. Nielsen (SF):

Fru Birte Weiss sagde i sit indlæg, at de ændringer, vi har været vidne til i Europa i den senere tid, er den lykkeligste udfordring i nyere tid. Jeg er fuldstændig enig med fru Birte Weiss og vil tilføje, at det efter vores opfattelse er en udfordring, vi må forholde os aktivt til, og det er i høj grad derfor, at SF har stillet dette forslag.

Der var generelt positiv stemning til intentionerne i forslaget, men desværre ikke til selve indholdet i det.

Det var et gennemgående argument, at SF med dette ville opbygge en ny bureaukratisk kolos, og det mente man ikke at der var brug for. Da jeg hørte hr. Helge Sander fra Venstre hudflette bureaukratiske kolosser, kunne jeg da godt have tænkt mig at høre hr. Helge Sander give EF's landbrugspolitik samme behandling. Men vi har til gode at høre Venstres tilsvarende antibureaukratiske kritik af EF's landbrugspolitik og en række andre ting, der foregår i EF.

Netop dér har vi jo en del af problemstillingen. Hr. Duetoft havde helt ret i, at en del af intentionen med dette forslag er at flytte kulturpolitik væk fra EF-samarbejdet. Det har vi flere grunde til. En af dem er, at vi ikke mener, at kultur er med i Romtraktaten. En anden er, at er der noget, der fungerer bureaukratisk, er det så sandelig EF. Hvordan kan nogen i dette Folketing argumentere med, at det her kommer til at fungere bureaukratisk, når man nu ved, at alternativet er, at EF skal til at beskæftige sig med kulturpolitik? Det forstår jeg overhovedet ikke.

Lad mig helt klart sige, at modellen for det her forslag ikke er noget, vi har hentet ud af den blå luft. Modellen er faktisk noget, som er ved at blive opbygget, nemlig det såkaldte audiovisuelle Eureka-samarbejde inden for EF. Det er bygget op på fuldstændig samme måde som det, vi foreslår her.

Mig bekendt er der ingen i dette Folketing, der har kaldt dette Eureka-samarbejde en administrativ kolos og et kæmpebureaukrati. Tværtimod har regeringen nærmest skamrost Det Audiovisuelle Eureka. Jeg står med et notat fra den 12. oktober 1989 fra kommunikationsministeren, hvor kommunikationsministeren har givet en analyse af Det Audiovisuelle Eureka. I det notat fremhæves, at der er meget positive erfaringer med det arbejde, der er sat i gang. Der er så sandelig ikke noget som helst om, at det er for bureaukratisk opbygget, så at det ikke kan fungere.

Vi tror, det er for snævert at indskrænke Eureka-samarbejdet til udelukkende at være i den audiovisuelle sektor. Vi har støttet det audiovisuelle samarbejde og er fast overbeviste om, at der er perspektiver i det, især også fordi Østeuropa hele tiden har haft mulighed for at komme med. Men hvorfor skal det samarbejde dog indskrænkes til den audiovisuelle sektor? Hvorfor ikke gøre det mere bredt, tage den bredere kulturpolitik med ind i den samme model?

Der er ikke tale om, at der skal opbygges et kæmpesekretariat, som man kender det fra EF. Nej, vi har da forestillet os et lille sekretariat, der kan løse de begrænsede administrative opgaver, der skal løses. Naturligvis forestiller vi os også en koordinationskomité, som man altid har det i samarbejdsfora som disse.

Og lad mig gøre opmærksom på, at de østeuropæiske lande har været meget interesserede i Det Audiovisuelle Eureka-samarbejde.